

Кирил Христов

Великата скръб

Все същия и в охолност, и в нужди,
Аз не еднаж безпаметно ридах.
А днес – днес мойте скърби ми са чужди
И нямам вече сълзи аз за тях.

Днес мойте скърби ми са непознати,
Затварям им аз своята врата.
На родний край Бог скръб велика прати –
И място във душа ми не оста.

КРАЙ

© Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6972>]